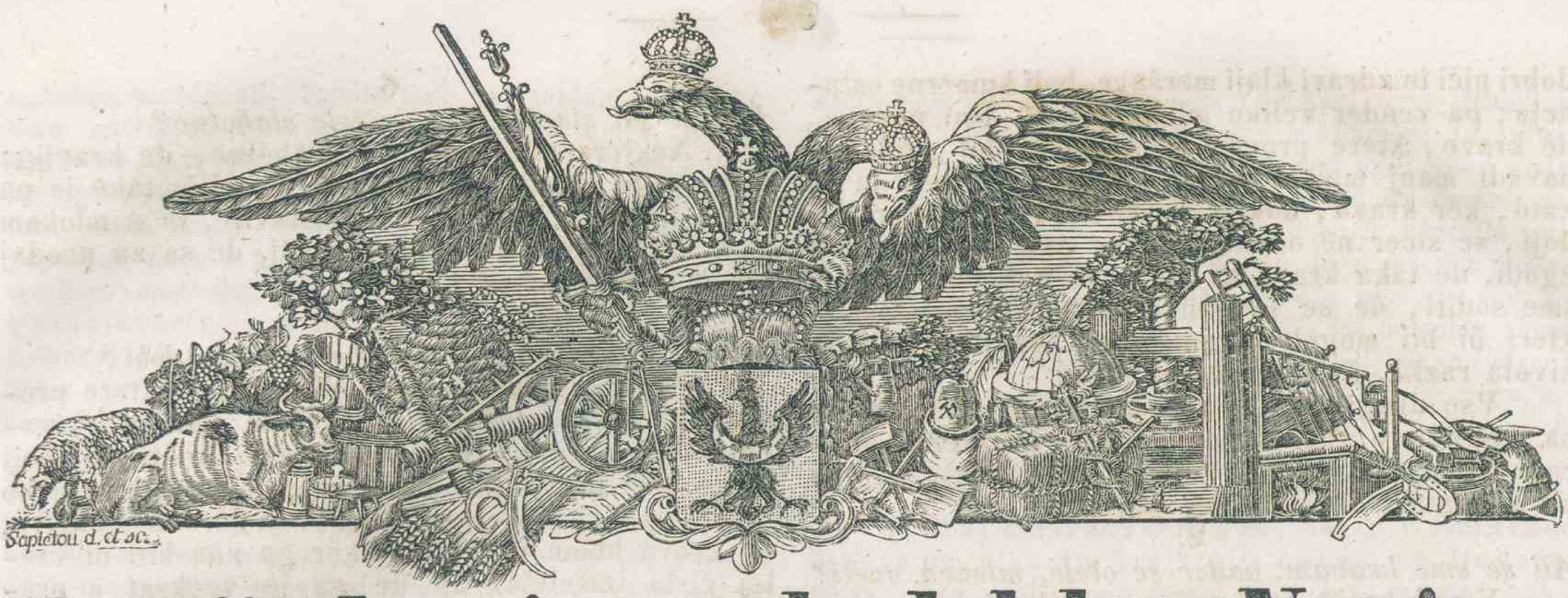

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svitlobo dane od c. k. krajnske kmetijske družbe.

Tečaj V. | *V srédo 19. velikiga travna 1847.* | List 20.

Sneg od láni.

Tole je današnji ród:
Dokler miza se pogrina,
In sodiček daje vina —
Znancov vsaki kót!
Vkup se snidejo,
Ti napivajo:
„Bog naj te ohráni!“ —
Te zadene zlo,
Te pogrešajo
Kakor sneg od láni.

Emanvel Tomšič.

Apno, ki od vode okameni.

Za vsako zidanje silno dobra reč.

V poslednjim času so začeli umetni zidarji na Nemškim pogosto tako apno pri zidanji rabiti, ktero se vsaki mokroti zoperstavlja, in od mokrote še clo terdniši prihaja in clo okameni. „Hydraulischer Kalk“ mu pravijo. Koristno bi bilo, ko bi se tudi naši zidarji taciga sušivniga apna poprijeli; torej jim mislim vstreči, če jim Dunajske skušnje v ti reči na znanje dam, ktere so dobroto imenovaniga apna do gotoviga dognale. Morebiti ga je že tudi na Slovenskim kdo skusil, pa bi vošiti bilo, de bi to apno sploh znano bilo.

Za povodno zidovje, za vodnjáke, vodovode ali vodotoke, za hiše in poslopja, na ktere vedno voda bije, za mokre stene hiš, žitnih hramov in hlevov, za vsako zidanje pod milim nebam brez strehe, z eno besedo: za vsaki zid, kteriga bi radi suhiga imeli, je imenovano apno neizrečena dobrota. Namesto de bi po druzih pomočkih popraševali, s kterimi bi zamogli mokroti v okom priti, nam gotov pomoček imenovano sušivno apno ponuja in brez velicih potroškov.

Mavta ali morter iz taciga apna, in pa zidovje s tacim mortram napravljeno, je terdo kot kamnje, in namesto de bi se drobílo, od mokrote še zmirej terdniši prihaja.

Le malokje se takiga apna že od natore narejeniga najde *); naredí se pa nar boljši takó:

Vzemi 73 do 76 delov navadniga žganiga apna ali pa namesto njega ravno toliko tistiga apnjeniga prahú, ki se pri apnencah nabira, kjer apno žgó; daj ga z vodó dobro pognêsti ali pomesiti, in ga potem na vso moč z 24 do 27 deli kremenkaste ilovce takó zmešaj, de postane skozi in skozi enaka zmes. Iz te zmesi naredi kosove kakoršne si bodi velikosti; jih na zraku dobro posuši in jih potem kakor navadno apno, tode z nekoliko manjši silo, še enkrat žgi. — Če hočeš 1 cent taciga apna narediti, boš nar boljši storil, če vzameš 25 delov ilovce, 75 pa navadniga apna; če vzameš preveč ilovce, postavim le 28 delov, že apno ne veljá nič.

Imenovano apno je sploh rumenkasto od ilovce, in se ravno tako kakor iz navadniga apna morter iz njega dela; — pa tudi clo brez peska se da za zidanje porabiti; samó na to se mora gledati, de se morter koj nasproti napravlja, sicer se koj sterdi in potem ni za rabo.

Še ena prednost tega apna memo navadniga nevgašeniga je ta, de se da dolgo hraniti.

Na Avstrijanskim ste posebne dve veliki fabriki, ki tako apno delate in ga na Dunaji prodajate; ena (Leithgeb'sche Cementkalk-Niederlage in Wien, Josephstadt, Schwibbogengasse Nr. 6) cent po 1 gold. 24 krajc. srebra; druga (Tobersniker hydraul. Cementkalk-Niederlage in Wien, Landstrasse Ungargasse Nr. 678) po 1 gold. 36 krajc. Poslednja fabrika ga ima dve sorti; ena je za zidanje sploh in tudi za kiporéze (Bildhauer), druga pa posebno za belenje pripravna, se „Färbelkalk“ imenuje in je belorumenkaste kamnene farbe.

Iz Dunaja. Franc Šuller.

*) Z veseljem smo slišali, de so ravno zdej na Krajnskim blizo Podpeči tako natorno apno našli. Vredništvo.

Tečne drobtinice za živinorejo,

ali

dober svèt mladim živinorednikam.

1.

Ktere telíce, in kteri junčki so nar boljši za pleme?

Po skušnji izučeni živinoredniki terdijo, de za pleme so nar bolji telíce tistih krav, ktere per

dobri piči in zdravi klaji meršave, bolj kumerne ostanejo; pa vender veliko mléka dajejo. Oni pravijo, de krave, ktere preveč na meso in loj grejo, v navadi manj mléka imajo, kakor kumerne, in to zató, kér krava, dokler jo molzeš, ali dokler tele dojí, se sicer ne odebelí lahko; ako se pa vender zgodí, de taka krava na meso ali debelost gré, se sme soditi, de se je redivni sok (Nahrungssaft), kteri bi bil mogel na mléko iti, po drugih delih živòta razlil, in to v škodo mléka.

Vse drugači je to per junčkih; per téh se več na debelino gléda, naj bojo že za pleme odločeni, ali pa za mesnico pitani; so le boljši, ako so od mesnatih, debelih krav poverženi.

2.

Ali se sme kravam, kader se otelé, mlezva vzéti?

V več krajih je napčina navada, kravam, kader se otelé, pervo mléko, ki ga „mlezva“ imenujejo, vzéti, de iz njega potem skuto delajo. To ni pràv! mlezva je teletu zdravilo, ga očedi de je po tem bolj zdravo, in mu pervi živež da. Pustite jo tedaj teletu, kér mu je že od natore odločena. *) Kdor temu nasproti dela, ne bo dobrih in terdnih telét zredil.

3.

Kako dolgo naj tele, ki je za pleme odločeno, sèsá?

Tele naj okoli pet tednov vsaki dan po trikrat v raznim času sèsá; kmalo ga je vender tudi treba drugiga živeža vaditi; v začetku se mu da soka z moko, ali z otrobi, kruham, ali pa poparjene zelenjave, kuhane repe, korenja, tudi pomij ali mléka. Poznejši mu dajte mehke klaje, to je, take, ktere ni treba veliko zvečiti, ali pa tudi lahko prebavljive merve. Ako pa tele mléka od dobro molzne krave do čistiga ne more posèsati, je treba kravo za teletam dobro in čisto izmolzti, in mléko za dom oberniti.

4.

Ali se mora kravje vime vselej čisto izmolzti?

Silno veliko je na tem ležeče, de se kravje vime vselej čisto izmolze. Nektere molzice ali kravarice molzenja pràv ne zastopijo; per molzenji le za sesce vlečejo, in takó le slabji mleko izmolzejo, bolj mastno pa v vimenu ostaja. Take kravarice naj se od teléta molzti učé; tele večkrat z gobcam v vime sune zató, de ga pomane, in bolje mléko iz vimena dobí. Treba je torej per molzenji vime z mlačno vodo umiti, in ga na lahko z rokami nekoliko omehčati, de se mastno mleko z drugim slabjim zmeša, in v vimenu ne zastaja, kar kravam mnogo vimenskih bolezin naključi.

5.

Kako se tele odstavlja?

Sčasama je treba tele odstaviti, in sicer takó, de le po enkrat na dan sèsá, krava se mora pa skerbno, kakor je bilo rečeno, do čistiga pomolzti. Tele naj se mehke klaje pervajuje, počasi od gorke piče na merzlo vadi, in okoli dvanajstiga tedna le z deteljo in drugo lahko prebavljivo klajo kermi. V začetku se tele od krave tako loči, de ga krava vidi; pozneje pa se clo odvadi, in od krave tako deleč dene, de tele krave več slišati nemore. Tako se bo tele lahko odvadilo sèsati, in tudi kravi se ne bo preveč po teletu tožilo, tudi se ne bo z mukanjem in z vpitjem oslabéla.

*) Zlatiga denarja vreden poduk! kteriga pa tisti ljudjé ne porajtajo, ki mislijo, de več vedó kot modri Stvarnik, in ki natorne postave po svojih mislih obračajo!

Vredništvo.

6.

Kaj je pa storiti, ako je tele slabotno?

Nektere teléta so takó slabotne, de kravjiga vimena do dobriga izsesati ne morejo, take je pa treba kmalo v pervih dnéh odstaviti, in z mlékam in z lahko pičo tako dolgo rediti, de so za prodaj ali za mesnico dosti kojne.

7.

Kaj je storiti, ako krava bolno vime dobí?

Tega so včasi močne teléta krive, ktere presilno za sèsce vlečejo, in kravi na vimenu in sescih škodo storé; takošne teléta je treba bolj tečne piče pervaditi, in od sesanja odvaditi. Ako je pa molzica ali kravarica po svoji nerodnosti kriva, de krava bolno vime dobí, kér ga zna biti ni vselej čisto izmolzla, ali de ga je večkrat s premerzlo vodo umivala, in de taka krava mléko zaderžuje, je nar bolji sredstvo ali perpomočik, ako se kravi tele da, de jo dobro posesá.

(Konec sledi.)

Drugo pismice Goriški družbi zoper terpinčenje žival.

Kdo bi bil mislil, de bo mojiga preljubiga prijatla, Tvojiga neutrudljiviga začetnika, visokočastitljiviga gospoda Staniga zemlja krila, ko sim Ti unidan pervo pismice poslal. Redki so taki možje, ki na-se clo pozabijo in le za občni prid živijo! in Bog daj, de bi na rajnkiga stopnjo kak mož prišel, ki bo lepó začeto delo z ravno tako gorečnostjo naprej peljal, kakor on! Tvoje početje, častita družba, tudi na Krajnskim od dneva do dneva več prijatlov dobiva in s posebnim veseljem Ti zopet dva gospoda oznanim, ki se v resnici Tvoja prava uda skazujeta: eden so c. k. vodja nemških šol v Idríi, gosp. Anton Kurc *), ki si veliko prizadevajo miloserčnost do žival v mlade serca učencov vsajati; drugi pa gosp. Janez Rotter, c. k. prejemavec davkov tudi v Idríi, ki je dozdej v sami Idrijski komisíi 56 udov Tvoji družbi pridobil, od kterih zamoreš veliko veseliga za Svoje mile namene pričakovati. Čast in hvala takim možem! Vrednik.

Iz pastirskiga lista Njih Milosti visokočastitljiviga gosp. gosp. dohtarja *Jerneja Legata*, Teržaškiga in Kopriškiga škofa.

(Konec.)

Na zadnje milostljivi škof svoje ljudstvo takóle nagovoré:

„— Tudi vas vse predrage otroke svoje škofije z očetovsko perjaznostjo za terdo opominjam, de spodobno živite v obličji Boga Vsigapričijočiga, in svesti si bodíte, de odsihmal bo naše življenje edino vašimu zveličanju posvečeno; zavoljo tega bo tudi naše serce ali veselo ali žalostno bílo poleg prijetniga ali neprijetniga stanú vašiga serca. Vaše veselje bo tudi naše čélo razvedrilo; vaša žalost bo tudi persi nam stiskala. Vsi imamo le en cilj in konec, za njim je vsim hiteti; vsim nam je eno plačilo perpravljeno v boljši domovini. Kar naš tiče, nam mora veči perzadevanje biti — in bode: zveličati celo čedo, ki je zročena naši pastirski skerbi. Torej prosimo, de nas dobrovoljno sprejmete, radovoljno pokoršino skazujete, in našimu trudu svoje lastno perzadevanje pridružujete. Goreče tedaj opominjamo starše, de spoznajo svoje otroke kakor zastavo dobrote božje, ktero je treba skerbljivo várovati, v milosti božji ohraniti, po kteri se vsa človeška stvar posveti v kerstu in je deležna nebeške častí. De se to doseže, morajo starši modro in pobožno otroke rediti, in jih z lastnim dobrim

*) Častiti gosp. Ant. Kurc so sedej Postojnski tehant.

zgledam uterdovati. Ravno tako pa moramo tudi otrokam zaterditi, de očete in matere spoštujejo, ljubijo, jim hvaležnost skazujejo in jih slušajo; zakaj le njim, ki se tako ravnajo, je obljubljeno verh večniga zveličanja tudi časna sreča. Gospodár naj pomni, de bo rèzne zapovedi mečil s prijaznim obnašanjem; hlapci pa naj marljivo spolnujejo njegovo voljo, in naj zvesti bódo. Prodajavec naj per svojim prodajanji iše le spodobniga dobička, in kupovavec naj se varje nezmérnih stroškov. Kdor v obertnosti živí, se ne zanašaj na slepo srečo, temuč po pameti darove Previdnosti obračaj. Umetnik naj poterpežljiv bode, vender naj ohrani duha vednost. Kmet naj butaro življenja poterpljivo nósi — svest si obilne žetve v njivah raja. Bogati naj se ne prevzame zavoljo obilnosti svojiga premoženja, temuč naj premišljuje nečimernost posvetne sreče; — in ubožni naj ne obupa v potrebi, temuč naj se spomni nebeškiga Očeta!"

„Ako boste nebeški Modrosti ponižno svoj um vklanjali, ter po naznanjenih vodilih svoje življenje ravnali; ako boste svoje posvetne želje krotili, ter zaupljivo per Bogu pomoči iskali; ako se boste učili, strastim, poželjivosti mesá in očí, in prevzetnosti duha se odpovedováti navdihvajoči se z gorečimi željami s Kristusam se zediniti: se bo gotovo v vas povzdignil božji tempelj, boste božja hiša, ki se z vérovanjem ustavi, z upanjem dvigne, z ljubljenjem dodéla."

„Blažnosti veči ne poznamo, k čistejšim željam se skorej vnéti ne moremo, svetejši vošil od naznanjenih pred stol Vsigamogočniga pošiljati ne vémo; vam samim svoje dobrovoljnosti, čujoče pastirske skerbljivosti in resnične ljubezni boljši in očitniši pokazati ne znamo. Pridi torej z nebés čez vas obilnost vsiga blagoslova, ki ga danes per svojim slovesnim nastopu Teržaškiga stola iz celiga serca — veseli damo, in kteriga bomo skorej tudi Kopričanam *) podelili, in želimo goreče, de bi ga skozi veliko srečnih lét čez svojo predrago čedo obéh škofij ponavljali v imenu Boga Očeta, in Sina in Svetiga Duha. Amen!"

Drobtinice iz raznih časopisov.

(Algerski časopis) (je pa Algerja kos polnočne Afrike, ki so ga Francozi roparskim nejevercam vzeli) nam v naslednjim izgledu perpoveduje, kakšin dobiček marljivost, zadovoljnost in pobožno življenje človeku pernese.

Francosko vladarstvo je pred nekimi leti Trapiški samostan (klošter) v Algerii vstanovilo, mu je velik kos pušavne zemlje in 62 jezer (tavžent) frankov (okoli 24 jezer goldinarjev v srebru) podarilo. — Trapiški menihi po svoji postavi ojstro živijo, se vedno na polji ali per rokodelstvu trudijo, in več ur na dan združeni molijo. — Na prejetim kosu zemlje so menihi 3 jezera murbnih, 1 jezero sadnih dreves zasadili, in v skušnjo majhen vinograd napravili. Zdej njih njive 45, senožeti 180, gojzdi pa 11 oralov pokrijejo. Mnogoverstnih živinčet imajo 1097. Samostan, ki so ga zidali, cerkev, zgledno pohištvo (Musterwirthschaft), mlini, delavnice in prenočiše za popotnike kakih 200 jezer goldinarjev veljajo. Sleherni dan 60 menihov, 30 rokodelcov (najetih) in 10 gostov potrebno hrano v samostanu vživajo. Pa tudi vsi naseljivci brez svoje zemlje, bolehovci, siromaki, ki v letá kraj pridejo, dobijo per Trapistih delo, prebivališe in živež.

(V českí Včeli) beremo: „Iz pripovedovanja starčika smo zvedili, de je že v poprejšnim stoletji okoli 1770 (kakor dêleč se starčik kakor na reč že davno znano spomni) čudna moč sopára dobro znana bila, ktera zdaj po vodi in po suhim tolikanj sloví. Rabili so jo namreč fantinovci pri streljanji s ključem; ta igrača jim je prav prijetna bila. Nalíli so v votli ključ vode, ga z zátko zabili, in tako nabít ključ so deržali nad svečo ali na drugim ognji. Iz vode se je naredila pára ali sopár ter je zátko z veliko silo in z močnim pokam sprožíla." — Kar tukej česka Včela piše, je tudi pri nas na Gorenskim, če prav iz mladih lét pomnim, skorej vsakimu pastirju znano, in more že silo davno otročja igrača biti, desiravno je z nevarnostjo sklenjena, kér bi se utegnil tudi ključ razpočiti, in kakiga igravca ob okó perpraviti ali ga še huji poškodovati. Torej se morajo otroci od takih igrač odvračati, kjer so v navadi.

(„Orel tartranski)" piše, de se v Belgradu društvo za pisanje koristnih bukev za ljudstvo zbira. Cena vdeleživnih listov (akcij) je po pet cekinov. Ko se 50 vdeleživnih listov (deležk) snide, bo začelo društvo delati. Polovica dohodkov razprodanih knjig se bo k istnigi *) ali kapitalu djala, druga polovica pa se bo med deležnike razdelila. —r—

(Slepih ljudí) po vsih deželah avstrijanskiga cesarstva je 31,666. Kér prebiva v našim cesarstvu 38 miljonov ljudí, pride tedej na 1200 ljudí 1 slep. V južnih deželah in po planjavah je sploh več slepih kakor v severnih deželah in po gorah. — Tako piše nar slavniši avstrijanski učenik slepcov, gosp. Dolezalek.

Iz Štajarskiga.

(Nova kuracija in šola na Štajarskim.) Visokovredni gospod Peter Dajnko, tehant velke Nedlje, dober pastir svojih ovčic, so naravnali, de se bode cerkev sv. Jožefa sozidala na Runči, verhu med sv. Tomažem in velko Nedljo. Šolo so že poprej tu postaviti dali. Kakó treba je bilo šole, množina šolarjev kaže, kterih je više od 120.

(Hvala, komur gre.) Visokovredni gospod Kajnič, mestni kaplan Ormužki, goreči za božjo čast in neutrudljiv delavec v vinogradu Gospodovim, so šoli na Humi bukvarničico preskerbeli, ki imá okoli 70 bukvic. Iz nje dobivajo za branje ne samo šolarji, ampak tudi drugi bukvice; in glej, takó marljivo jih berejo, de se skorej nobene domá ne najdejo! Razun bukvarnice Oní tudi ubogim otrokam dosti bukvic darujejo; in se tudi s podučenjem sadjoreje prav pridno pečajo. K temu namenu so jederke posejali, in 2000 lepih divjakov jim je zraslo, ktere so požlahtene darovali. — Daj jim Bog srečo in zdravje, še več dobriga storiti.

(Kje je skozi nar več dijakov na Slovenskim?) Pri št. Jurji na Šavinci blizo Radgone. Fara ima zdaj 9 učencov v latinskih šolah, 2 modroslova, 3 pravdoznance in 1 bogoslovca. Pred tremi leti pa je bilo 10 bogoslovov. Živih mašnikov iz fare rojenih pa je 25. S.

Urno, kaj noviga?

(Še nekaj od gostije s konjskim mesam v Lincu). To gostíjo, od ktere smo v 16. listu govorili, je napravila družba zoper terpinčenje žival, pokazati, de konjsko mesó ni škodljivo, pa tudi zoperno in gnjusno ne. 42 oséb (peršon) je bilo pri ti gostíi pričijočih, ki so mesó zaklaniga konja jedle, ki si je nogó zlomil. Med zbranimi 42 osebami so bili izborniki imenovane družbe, večidel vsi zdravniki in njih predstojnik in c. k. svetovavec deželniga poglavarstva, veliko oficirjev in več druzih ljudí. Prav veselo gostovanje je bilo; na tri viže napravljeno mesó je vsim prav dobro dišalo in se je vsim tudi prav dobro prilêglo. Tudi v Berlinu so 29. maliga travna imeli veliko po-

*) Drugo nedeljo po vpeljanji na škofov sedež v Terstu so se milostljivi škof pa v Koper podali, kjer so Kopričanje prihod noviga škofa z veliko slovesnostjo praznovali.

*) Ta beséda je pri nas na Poljanskim v navadi.

jedino konjskiga mesá; v Korlnovih toplicah (Karlsbad) pa že od 15. svečana delijo ubogim ljudém sirovo konjsko mesó za živež.

(Učenci latinskih šol v Pazíni) so — kakor nam častiti gosp. profesor P. Vilhelm pišejo — obhajali 15. dan maliga travna z veliko častjo blagoslovenje noviga šolskiga bandera za procesije, ki so si ga s prostovoljnimi darili iz Dunaja oskerbeli. Krasno bandero ima na eni strani podobo Matere Božje, na drugi pa podobo sv. Alojzja, patrona šolske mladosti; blagoslovili so ga mnogočastiti Pazinski prošt in tehant gosp. Janez Capellari, vpričo visoko spoštovaniga vodja latinskih šol gosp. barona Friderika Grimšica, in veliko druzih ljudí iz vsih stanov.

(Iz Idrije) nam Ljubljanski ilirski list od 8. tega mesca oznani, de so od tistih rudokopov, ki jih je hudi sopár v Idrijskim rudniku lani 3. Listopada zadušil, poslednje štiri trupla blizo skupej ležeče še le 24. maliga travna našli, ktere so drugi dan iz jame spravili in z veliko slovesnostjo pokopali.

(Na Ogerskim) v Arvaškim komitatu je tako strašna lakota, de veči del ljudí nima nič druziga jestí kot pléve, korenine in gobe, veliko jih je že od lakote pomerlo. Okoli 170.000 goldinarjev so za te reveže skupej spravili, pa še vse ni zadosti, silno potrebo teh krajev potolažiti.

(Gospod Juri Pajk) v Novicah že večkrat pohvaljeni mestni tesarski mojster, je napravo znajdel, po kteri se v potrebi zamore navadni vodnjak (šterna) v gasilno škropilnico spremeniti. Ta naprava — vodnjak in gasilnica ob enim — ni draga, in je bila unidan pričo več zastopnih mož skušena in poterjena.

(Na železnici med Celjem in Ljubljano) potrebujejo delavci vsaki dan 200 centov moke in 25 centov sira.

(Zganje iz žita in krompirja žgati) je na Štajarskim zavoljo dragíne od c. k. deželniga poglavarstva prepovedano in sicer od 20. tega mesca noter do boljših časov.

(Kruh iz otrobov) je dober kruh in tudi dober kup. Kakó je to — pravi neki pameten mož — de si zmišljujete kruh iz mnogih rečí peči, iz otrobov pa ne, ki dajo prav dober kruh, če jih mlinar še enkrat premele! Navadna moka z otrobi zmešana, pa da prav prijeten in tečen kruh, ki tudi dalje mehak ostane, kot beli.

Zahvala in priporočilo.

Pred nekimi dnevi nam je Jožef Šram iz Gomiljske na Štajarskim poslal naprošeni obrazek (Modell) tiste stiskavnice za zelje in repo, ktere popodobo smo v 47. listu lanjskih Novic natisniti dali. Shranili ga bomo v naberi kmetijskiga orodja in se prav lepo zanj zahvalimo.

Pri ti priliki še enkrat priporočimo imenovano stiskavnico, ktero je skušnja že na več krajih poterdila in ki se brez velikih potroškov omisliti da. Šram izdeljuje celo pripravo za nar veči kadí po 30 grošov srebra, in da lés in železo zraven.

Ta obrazek, ki ga nam je pohvaljeni mojster poslal, imá 2 postranska stebra, ki morata biti, če hram ne pripustí, de bi se tram v zid ali steno vterdil; sicer pa — kakor natis v 47. listu Novic kaže — postranskih stebrov treba ni, kjer je prostor takošen, de se je zgorni tram v zid vdóbsti dal.

Neki visokočastitljivi gospod nam pišejo: „V moji kleti je za tri kadí en sam tram in en sam klin, ki se dene v vretêno tiste tiskavnice, kjer se zelje ali repa čisti ali vùn jemlje.“ Vredništvo.

Žalostno oznanilo.

Deseti dan tega mesca 1847 je po dolgi dolgi bolezni umerl Ljubljanski mestjan in posestnik gospod Andrej Malič v 79. letu svoje starosti. Bil je neutruden in za prid svoje dežele vès vnet mož. Več kot 40 let je bil v hudih in dobrih časih, ki so naše mesto in celo krajnsko deželo zadele, mestni odbornik in veliko let tudi priden ud oskerbništva ubozih v Ljubljani. Tudi kmetijska družba, ktere ud je ranjki veliko let bil, ga je med svoje nar pridniši in umniši podpornike štela. Ozrimo se v njegove verte, ki so polni žlahtnih dreves, ali pa na njegovo polje, posebno na Ljubljanskim močirji, in vidili bomo, koliko je ranjki Malič pri kmetijstvu opravil. Bil je tudi vedno pripravljen, svoje skušnje drugim razodevati, ki so njegoviga sveta potrebovali in se je takó z besedo in z djanjem verliga moža skazal. — Bil je tudi od začetka noter do zadnje ure ud obertnijske družbe, ktere prizadevanja je vedno radovoljno podpiral. Veliko je bil obrajtan pri visocih in nizkih zovoljo svojih mnogoverstnih vednost, zavoljo svoje bistre umnosti in ljudomile prijaznosti do vsaciga človeka, kar se je tudi pri njegovi smerti očitno pokazalo. Mestnjani so si namreč, kar so mogli, prizadeli, mu zadnjo čast skazati, akoravno je rajnki želel, prav na tihama in brez vse očitnosti pokopan biti. 12. dan tega mesca ob šestih zvečer so ga na pokopališe nesli, in ljudí, ki so ga spremili, se je iz vsih stanov toliko skupej zbralo, de se jih pri malo kterim pogrebu toliko skupej vidi.

Naj po dolgim trudu mirno počiva v zemlji svoje domovine, ktero je do zadnje ure iskreno ljubil!

S—a.

Poslavljenje.

Presvitli Cesar so 24. pretečeniga mesca dozdanjiga perviga svetovavca pri mestni gosposki v Ljubljani gosp. Janeza Fišerja za mestniga poglavarja v Ljubljani izvolili.

Veselo oznanilo.

V četertek, to je 20. dan tega mesca, je — kakor je že oznanjeno bilo — velki zbor kmetijske družbe v Ljubljani, kterimu se bo čast zgodila, de bojo svitli nadvojvoda Janez pričijoči.

Seljanov slovanski zemljovid

na 4 pôlah je popolnama dokončan, in se vseskozi dobiva v Ljubljani v Lerherjevi bukvarnici po 2 gold. srebra.

Prislovice Štajarskih Slovencov.

Pravica je umerla, resnici pa so oči skopali. — Že mu voda v zobe teče. —

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani 15. Velikiga travna.		V Krajnju 10. Velikiga travna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	3	7	3	10
1 » » banaške	3	6	3	9
1 » Turšice	2	3	2	5
1 » Soršice	2	35	2	40
1 » Rèži	2	23	2	28
1 » Ječmena	1	48	1	40
1 » Prosa	1	47	1	50
1 » Ajde	1	34	1	33
1 » Ovsa	1	4	1	7

Vrednik *Dr. Janez Bleiweis.* — Natiskar in založnik *Jožef Blaznik v Ljubljani.*